Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem.*

ROK XVI. Kraków, dnia 6 maja 1933 Nr. 16.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Cena abonamentu:

Abonament kwartalny	4 zł
„ półroczny	8 zł
„ roczny	16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.** Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342

Ogłoszenia:

Wiersz milim. 1 szp. na okładce	**40 groszy**
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki	**60 groszy**
Wiersz milim. 1 szp. w tekście	**60 groszy**

Cała strona okładki **Zł 200** Pół strony okładki **Zł 100** Ćwierć strony **Zł 50** Ósma strony **Zł 25**

Cała strona w tekście **Zł 450,** Pół strony **Zł 23** Ćwierć strony **Zł 120** Jedna ósma strony **Zł 60**

Ani grosza za towar niemiecki!

Komitet Żyd. Organizacji Gospodarczych w Krakowie.

ADW. STEFAN MARGULIES.

Ustawodawstwo skarbowe doby obecnej.

Nowelizacja przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn.

W Nr. 21 Dziennika Ustaw R. P. z 1933 roku poz. 141 zamieszczono ustawę z dnia 14 marca 1933 r., zmieniającą niektóre przepisy o opodatkowaniu spadków i darowizn.

Zmiany obejmują przedewszystkiem taryfę, stanowiąc znaczne zmniejszenie progresji podatku w stosunku do małżonków i zstępnych. Skala podatkowa zawiera się między 0.5 proc. a 4 proc., gdy poprzednia sięgała 15 proc. w zastosowaniu do tego wypadku spadkobrania. Dla drugiej grupy podatników (wstępni, przysposobieni, zięć i synowa) stopa wynosiła 6 proc. do 25 proc., obecnie wynosi 1.5 proc. — 8 proc., przyczem do tej grupy przeniesiono należące do uprzednio do grupy trzeciej rodzeństwo rodzone lub przyrodnie. Dzieci rodzeństwa i pasierbowie (3 grupa) opłacają 2 proc.—12 proc., poprzednio 10 proc.—36 procent; krewni do 4 stopnia, wyżej nie wymienieni, podlegają stopie 3 proc.—24 proc., przy dawnej 14—45 proc, inni spadkobiercy legatarjusze lub obdarowani należą do 5 grupy opodatkowanej według stopy 4—34 proc., poprzednio zaś według stopy 20 proc. do 60 procent.

Nowa taryfa odnosić się będzie również do podatku dotąd (do dnia 1. IV. 1933 roku) niezapłaconego, rozłożonego na raty, ale tylko wtedy, jeśli raty dotychczasowe były płacone w terminie bądź płatnik je uiści do dnia 1 stycznia 1934 roku w pierwotnej wysokości, ponadto zaś raty do dnia 1 stycznia 1934 roku. Jeżeli podatek wymierzony przed 1 kwietnia 1933 roku nie został rozłożony na raty, w celu zastosowania omówionych przepisów rozkłada się go z urzędu na raty, mianowicie na 20 równych rat półrocznych. W razie zastosowania tych ulg nie pobiera się kar za zwłokę i odsetek za odroczenie. Ustawa przewiduje wydanie specjalnego w tej materji rozporządzenia wykonawczego.

Nowela zawiera ponadto postanowienie, którem usiłuje prostować orzecznictwo N. T. A. w kierunku fiskalnym, wprowadzając przepis, iż „opodatkowaniu podlega nabycie majątku w drodze spadku, legatu, darowizny oraz na mocy umowy na korzyść trzeciego, zawartej na wypadek śmierci, a w szczególności na podstawie ubezpieczenia".

Znów ustawodawstwo podatkowe usiłuje wprowadzić sprzeczne z zasadami prawa cywilnego pojęcie spadku czy darowizny, przez opodatkowanie aktywów, które nie istniały w chwili śmierci spadkodawcy lub darującego (por. wyr. N. T. A. z dnia 23 września 1931 roku, l. rej. 5669/29 w OPA I 15 z glosą wlg. Szantensztejna oraz artykuł J. Tatarkiewicza — Podatek spadkowy w związku z ubezpieczeniem na życie. — Gaz. Sąd. Warsz. 1929 r. Nr. 47 i nast.).

Władze Skarbowe upraszczają tytuły wykonawcze.

W dniu 4. X. 1932 r. za L. D. V. 40761/1/32 i w dniu 24. XI. 1932 r. za L. D. V. 50144/1/32 wydano okólniki o uproszczeniu tytułów wykonawczych i w sprawie egzekucji należności podatkowych przed terminem płatności.

Powołane okólniki sąsiadują ze sobą w Nr. 80 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, albowiem jeden umieszczony jest pod pozycją 68 a, drugi pod pozycją 69.

Okólniki te są ze sobą w ścisłym związku, chociaż przy dotychczasowej praktyce w przedmiocie wypełniania tytułów wykonawczych są obojętne — bo tytuły wykonawcze nie odpowiadają dotąd istotnej treści i celowości przepisów egzekucyjnych.

„Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre urzędy skarbowe wysyłają do płatników przewidziane w § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580) upomnienia do zapłaty należności — równocześnie, względnie w kilka dni po doręczeniu tymże płatnikom nakazów płatniczych, nie czekając, gdy wymierzony podatek stanie się dojrzałym do egzekucji.

Ponieważ tego rodzaju postępowanie nie tylko jest sprzeczne z obowiązującemi przepisami, lecz nadto podrywa powagę i autorytet władz skarbowych, gdyż powoduje uzasadnione skargi na bezprawne z ich strony czynności, polecam Panom Prezesom (Kierownikom, Panu Naczelnikowi Wydziału Skarbowego) wydać bezwłocznie podwładnym organom zarządzenia, aby przedstawione wyżej wypadki nie miały nadal miejsca, w razie zaś powtarzania się ich — polecam wyciągnąć w stosunku do winnych urzędników jak najdalej idące konse-

Ciąg dalszy na str. 11.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XVI. **Kraków, dnia 6 maja 1933** **Nr. 16.**

Treść numeru:

Na zasadzie uchwał poszczególnych sekcyj branżowych

nie sprowadzamy towarów niemieckich

Kupcy zorganizowani w Krak. Stow. Kupców.

Uwagi dla rekurujących od wymiaru podatku przemysłowego za r. 1932.

TERMIN WNOSZENIA ODWOŁAŃ.

Spółki akcyjne, z ograniczoną odpowiedzialnością i inne obowiązane do publicznego składania sprawozdań, winny wnosić odwołania w terminie dni 14 od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

Wszyscy inni (a więc kupcy, przemysłowcy, rzemieślnicy) winni **zasadniczo** wnosić odwołania najdalej **do 15 maja** 1933, **o ile nakazy płatnicze zostały rozesłane** przed 15 kwietnia. W razie zaś, gdy nakazy rozesłano po 15 kwietnia, natenczas odpowiednio termin dla wniesienia odwołania winien być przesuniętym. — Zwracamy jednak uwagę, że w myśl art. 78 i 79 ustawy **decydującem** w kierunku ustalenia terminu rozesłania nakazów jest **ogłoszenie urzędowe,** stwierdzające fakt powyższy, a nie fakt, kiedy nakaz płatniczy został doręczony podatnikowi. — Ponieważ w Krakowie urzędy **ogłosiły,** że nakazy rozesłały **przed** 15 kwietnia (mimo, że doręczenie nastąpiło niejednokrotnie po 15 kwietnia), przeto odwołania winny być wniesione

najdalej do 15 maja.

Odnośnie do terminów na prowincji, nie możemy takowych podać, lecz każdy podatnik może we właściwym Urzędzie Skarbowym stwierdzić datę na ogłoszeniu.

Spóźnione odwołania **Komisja Szacunkowa** wzgl. Władza skarbowa pozostawia bez rozpatrzenia, o ile nie uzna, że zaszła ważna a nieuchronna przyczyna opóźnienia (art. 85 ustawy o państw. podatku przemysłowym).

KOMU NIE PRZYSŁUGUJE PRAWO WNIESIENIA REKURSU?

Tym płatnikom, którzy mając obowiązek wniesienia fasji, we właściwym czasie tego wogóle nie uczynili, lub w terminie spóźnionym. Naprzykład kupcy

I i II kategorji handlowej, zajęcia przemysłowe, zawody wolne, I—V kategorja przemysłowa. O ile jednak płatnik może wykazać ważne a nieuchronne przyczyny niewniesienia fasji, natenczas Komisja Odwoławcza może te przyczyny uznać i odwołanie rozpatrzeć. Zależy to od opinji Komisji Odwoławczej.

Kto twierdzi, że wogóle nie prowadził przedsiębiorstwa w roku 1932 (a więc nie miał też obowiązku składania zeznania), ten może wnieść odwołanie, mimo, iż fasji nie złożył (w myśl orzeczenia Najw. Trybunału Admin. z 1 października 1926. L. r. 1221/24).

PODSTAWY WYMIARU.

Dla wnoszącego odwołanie ważnem jest, na jakiej podstawie Władza wymiarowa ustaliła obrót, aby móc w odwołaniu należycie się bronić na podstawie znajomości argumentów, któremi liczyła się Władza wymiarowa. Zwracamy więc uwagę na przepis art. 80 ustawy o państwowym podatku przemysłowym„ w myśl którego: **„przed upływem terminu,** wyznaczonego do wniesienia odwołania wzgl. skargi do sądu, niezależnie od rozesłania nakazów płatniczych, Władze podatkowe I. instancji **są obowiązane** do udzielania zgłaszającym się podatnikom lub ich pełnomocnikom **ustnych informacyj,** dotyczących **podstaw wymiaru,** oraz kwot ustalonych obrotów i przypadającego do uiszczenia podatku“.

Jest to nader ważny i **na korzyść podatników** wydany przepis, gdyż dotychczas Władza skarbowa na podstawie **ustawy** obowiązaną była tylko do udzielania informacyj o kwotach ustalonego obrotu i przypadającego podatku, zaś informacyj udzielano w miarę czasu i ochoty na podstawie **okólnika** Min. Skarbu. Obecnie więc władza **jest obowiązana** do udzielania również **podstaw wymiarowych** (a więc podać wysokość i pochodzenie t. zw. reponendów, orzeczenia rzeczoznawców, przyczyny zausterkowania ksiąg handlowych, stwierdzenia, czy Komisja Szacunkowa była poinformowaną o fakcie prowadzenia ksiąg handlowych i o ich usterkowaniu przez buchaltera skarbowego, czy **Komisja Szacunkowa** zadecydowała pominięcie tychże ksiąg i dokonanie wymiaru na podstawie swobodnego szacunku, czy znajduje się w aktach odpowiednio umotywowana decyzja w tym kierunku i jakie są te motywy itd.). — Każdy podatnik więc, zanim przystępuje do sporządzenia odwołania, winien **przedewszystkiem zbadać we właściwym Urzędzie Skarbowym podstawy wymiaru,** aby był w możności skutecznie w odwołaniu się bronić.

Jest to o tyle doniosłe, ile że w myśl orzeczenia Najwyższego Trybunału Administr. z 15 lipca 1926 r., L. rej. 546/24, „w razie posiadania przez władzę odwoławczą dowodów z tego samego źródła urzędowego, na które płatnik w odwołaniu się powołał, obowiązana jest władza odwoławcza podać je płatnikom do wiadomości, celem wyjaśnienia niezgodności między danemi urzędowemi a twierdzeniami płatnika“.

Odnośnie do **praktycznego** wykonywania ustawowego **obowiązku** udzielania informacyj, dochodzą nas z wielu stron zażalenia na niewłaściwy sposób załatwiania podatników, polegający na lakonicznej informacji: „tak ustaliła Komisja szacunkowa, a reszta jest **tajemnicą urzędową“.** Uważamy jednak, że takie stanowisko organów Władzy skarbowej jest niesłuszne, niezgodne z wolą ustawodawcy i wysoce **szkodliwe** dla rekurentów, którym odbiera się przez to zatajenie tak ważnych wyjaśnień wszelką możność **skutecznej obrony** przed ewentualną omyłką wymiarową. W sprawie tej w najbliższym czasie zwrócą się organizacje gospodarcze do właściwych Władz skarbowych o zmianę obecnie stwierdzonej praktyki. Podatnik, któremu odmówiono bliższych wyjaśnień np. odnośnie dowodów zakupu-sprzedaży, decyzyj w sprawie ksiąg handlowych itp. winien w odwołaniu wyraźnie podnieść ten fakt **uniemożliwienia** mu przez organa Władzy skarbowej skutecznej obrony **skutkiem nieznajomości podstaw wymiarowych** i niemożności przeciwstawienia im konkretnych zarzutów.

KIEDY ODWOŁANIE MA WIDOKI SKUTECZNOŚCI, A KIEDY MOŻE BYĆ SZKODLIWEM?

Kto otrzymał wymiar, odpowiadający rzeczywistym jego obrotom, ten bezwarunkowo nie powinien wnosić odwołania, gdyż jest to niepotrzebną stratą

czasu i pieniędzy. — Rekurować natomiast winien tylko ten, kto został wymiarem **faktycznie pokrzywdzony,** którego obroty rzeczywiście były znacznie niższe niż wymiar. Rekurent jednak tylko wtedy może liczyć na pomyślne załatwienie odwołania, jeżeli w niem poda **konkretne** dowody, a nie gołosłowne twierdzenia, utyskiwania itd.

Z drugiej jednak strony lekkomyślne wnoszenie odwołań, pozbawionych konkretnych dowodów, grozi płatnikom ujemnymi a więc odwrotnymi niż życzone skutkami. W myśl bowiem art. 91 ustawy może Komisja Odwoławcza w razie przyjścia do przekonania, że podatek wymierzono w kwocie za niskiej, nie tylko odwołanie odrzucić, lecz zwrócić sprawę I. instancji, celem uzupełnienia postępowania wymiarowego. W takich więc wypadkach grozić może jeszcze **podwyższenie wymiaru.**

Zdarzyć się jednak może, że ktoś został **rażąco** pokrzywdzony. W takim więc wypadku odwołanie wnieść powinien, mimo, iż nie posiada konkretnych, lecz jedynie pośrednie dowody, a w razie nieuznania tychże przez Komisję Odwoławczą, ma jeszcze drogę skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego. Komisja Szacunkowa bowiem, ustalając wymiary, opiera się zasadniczo, — w braku konkretnych danych, — na swojem swobodnem uznaniu. — W wypadku jednak **oczywiście dowolnego** postępowania władzy, Najwyższy Trybunał Admin. uważa wymiar taki za wadliwy. (Orzeczenie z 8 maja 1925, L. rej. 124/24).

Odwołanie wnosi się do Komisji Odwoławczej przez właściwy Urząd Skarbowy, naprzykład:

Do
Komisji Odwoławczej dla podatku przemysłowego
przez Urząd Skarbowy
w . . . .

a w Krakowie przez I, II, lub III Urząd Skarbowy.

KSIĘGI POMOCNICZE I ZAPISKI.

O ile płatnik **we fasji** powołał się na takowe, natenczas Komisja Odwoławcza winna rozpatrzeć te pomocnicze dowody; należy więc na nie jeszcze raz w odwołaniu się powołać. — Rzecz naturalna, że jeżeli ktoś, będąc do złożenia fasji obowiązanym, obowiązkowi swemu zadość nie uczynił, albo fasję wniósł, lecz na zapiski i gotowość okazania tychże się nie powołał, — nie może domagać się rozpatrzenia ich przez Komisję Odwoławczą.

Zapiski rekurenta, który nie był ustawowo obowiązanym do składania zeznania o obrocie i takowego nie złożył, winny być jednak przez Komisję Odwoławczą rozpatrzone, jeżeli w odwołaniu jako środek dowodowy były naprowadzone (w myśl orzeczenia Najwyższego Trybunału Administr. z 15 maja 1925 r. L. rej. 154/24).

TYMCZASOWE OGRANICZENIE EGZEKUCJI.

Po upływie terminów wnoszenia odwołań Przewodniczący Komisji Szacunkowej bada konkretne zarzuty odwołań, przeprowadza ewentualne dochodzenie, poczem zwołuje ponownie Komisję Szacunkową, która rekursy te opinjuje, stawiając odpowiednie wnioski i ewent. **tymczasowo wymiar ogranicza.**

Kto więc może się wykazać konkretnymi zarzutami, winien równocześnie z odwołaniem wnieść prośbę do Komisji Szacunkowej o tymczasowe ograniczenie egzekucji aż do rozstrzygnięcia odwołania.

OSOBISTA OBRONA PRZED KOMISJĄ ODWOŁAWCZĄ.

Kto mając odpowiednie **konkretne argumenty,** pragnie przedłożyć Komisji Odwoławczej dowody na piśmie, naprzykład powołane we fasji, względnie w od-

wołaniu zapiski, wyciągi, zestawienia bankowe, lub inne dowody, względnie **udzielić bliższych wyjaśnień**, ten może prosić o zawiadomienie go o terminie rozpatrywania odwołania, a władza odwoławcza ma obowiązek zawiadomienia go na osiem dni przed posiedzeniem Komisji. — Należy jednak w **odwołaniu** wyraźnie o to prosić. — Na posiedzeniu Komisji Odwoławczej jawić się może płatnik osobiście lub przez swego (zaopatrzonego w pełnomocnictwo) pełnomocnika.

Zwracamy uwagę, że wszelkie argumenty i **dowody** należy naprowadzić wzgl. zaofiarować do wglądu w odwołaniu. Komisji Odwoławczej można udzielać tylko **wyjaśnień** bliższych, stawianie zaś nowych zarzutów i ofiarowanie nowych środków dowodowych jest niedopuszczalne. (Orzeczenie Najwyższego Trybunału Administr. z 3 czerwca 1931. L. rej. 2239/29).

STEMPLE.

Jest wskazanem, aby rekurent sam zawnioskował kwotę, do jakiej pragnie mieć obniżony wymiar. Od różnicy między wymierzoną kwotą a zawnioskowaną zależy wysokość stempli, i tak: jeśli ta różnica wynosi 50 zł. — wolne od opłaty stemplowej; gdy różnica wynosi od 50—100 — stempel za 0.50 zł.; gdy różnica wynosi ponad 100 — 2 zł. Gdy rekurent prosi w odwołaniu o zawiadomienie go o terminie Komisji Odwoławczej, natenczas bez względu na wysokość kwoty podatkowej należy się stempel za 3 zł.

Naprzykład wymierzono od 30.000 zł. — 750 zł. — rekurent domaga się zniżki do podatku, przypadającego od 15.000 zł. — różnica jest więc 375 zł. (t. j. ponad 100 zł.), stempel wynosi 2 zł. — Do podań o tymczasowe ograniczenie egzekucji należy się opłata 3 złote.

Wzór podania o tymczasowe ograniczenie egzekucji.

Do

Urzędu Skarbowego

w . . . .

Prośba

N. N. . . . . . w . . . . . ul. . . . . :

o tymczasowe ograniczenie egzekucji.

Tegorocznym wymiarem czuję się dotkliwie pokrzywdzonym, gdyż jak to w odwołaniu mojem wykazuję, obrót mój w roku 1932 wynosił kwotę zł. . . .

Jestem przekonany, że Komisja Odwoławcza uwzględni mój rekurs i wymiar znacznie zniży. — Nie jestem jednak w stanie w międzyczasie wyłożyć tak znacznej kwoty, jaką Komisja Szacunkowa mi wymierzyła, wobec czego uprzejmie proszę o tymczasowe ograniczenie egzekucji do kwoty zł. . . . (podpis).

Wzór podania o zniżenie zaliczek kwartalnych państw. pod. przemysłowego na r. 1933:

Do

Urzędu Skarbowego

w . . . .

Prośba

N. N. . . . . . w . . . . . ul. . . . . :

o zniżenie zaliczek kwartalnych podatku przemysłowego na rok 1933.

Na podstawie ostatniego wymiaru podatku przemysłowego za rok 1932 przypadłyby mi do zapłacenia zaliczki kwartalne w wysokości . . . .

W roku 1933 znacznie ograniczyłem rozmiar mojego przedsiębiorstwa, tak, iż z całą pewnością wymiar za tenże rok wypadnie znacznie niżej, aniżeli za rok ubiegły.

Ponieważ więc zaliczki te nie będą dostosowane do moich tegorocznych obrotów, a z powodu braku kapitału nie jestem w stanie wyłożyć tymczasowo kwot wyższych, aniżeli właściwe, uprzejmie proszę o łaskawe tymczasowe zniżenie mi zaliczek do kwoty zł. . . . . kwartalnie, abym był w stanie bez dotkliwego uszczerbku majątkowego z bieżących płatności się wywiązać. (podpis).

RAFAŁ PFEFFER.

O powrót zaufania.

Bez kupca niema handlu, podobnie, jak nie ulega wątpliwości, że bez kredytu kupiec, a temsamem i handel musi być skazany na zagładę. W miejsce kupca można było wprawdzie wstawić spółdzielnie, dokonujące tranzakcyj kupna — sprzedaży, jednak niezawsze, względnie tylko bardzo rzadko się to udawało.

Mgliste hasła, czy też poczynania nie zdołają niestety zastąpić kredytu w handlu, bo nigdy niema tyle pieniędzy, ile jest towarów do zbycia i nigdy nie można znaleźć naraz tyle sum, ile jest potrzebnych dla zapłaty surowca i dla uruchomienia produkcji. Kredyt umożliwia zatem wymianę dóbr w gospodarstwie kapitalistycznem i gdzie kredytu niema, tam gospodarka musi chromać, bo przemysł i handel skazane są na wegetację.

Kryzys wytworzył nowe pojęcie o „zamrożonych kredytach“. Okazuje się, że pieniędzy jest stosunkowo dużo, a zatem nie brak pieniędzy jest przyczyną zla, ale zamrożenie tych pieniędzy, będące wynikiem braku zaufania ludzi do stosunków polityczno-gospodarczych. Zasadniczo powinien nowy kredyt działać ożywczo na zamierające życie gospodarcze i podtrzymywać upadające gałęzie produkcji. Dziś

jednak stwierdza się w sposób uważany za „prosty“, że przemysł przeinwestował się, właściciele nieruchomości budowali za drogo, zaś kupiec tonie w zapasach towarów zakupionych po cenach znacznie wyższych od tych, jakie obecnie wykazuje rynek. Straty tych ludzi są zatem bardzo wielkie, niepozostające w należytym stosunku do ich własnych zasobów majątkowych, to też w opinji publicznej wytwarza się przekonanie, jakoby realizacja hasła „wierzyciel musi stracić“ była nieuchronną.

Im szybciej sprzątnie się te głazy z naszego rynku kredytowego tem szybciej przyjdzie uzdrowienie życia gospodarczego. W chwili gdy organizm gospodarczy naszego kraju podobny jest do mocno nadwątlonego stanu chorego, wydaje się zabieg chirurgiczny w dziedzinie kredytowej raczej szkodliwym, aniżeli pożytecznym. Rząd poszedł u nas na niewłaściwą linję dyktatu na rynku finansowo-kredytowym i dlatego skutki tego rodzaju operacyj nie mogą okazać się zbawiennemi dla całokształtu życia gospodarczego kraju. Dziś gdy kredyt hipoteczny znany przedtem jako 100%-wo pewny doznaje nagle wstrząsu przez obniżkę oprocentowania i odroczenia spłaty kapitału amortyzacyjnego trudno będzie otrzymać nowe kredyty hipoteczne, a wiadomo, że bez kredytu hipotecznego ruch budowlany musi kuleć.

Nie ulega wątpliwości, że kupiec, nieposiadający prócz własnego kapitału żadnego kredytu ani gotówkowego ani towarowego nie może na dłuższą metę istnieć. Szerzące się z zastraszającą szybkością nowe, bardzo wygodne hasło „wierzyciel musi stracić“, płoszy kapitalistów prywatnych i powstrzymuje ich od angażowania się w operacjach kredytowych. Wierzyciel bowiem, który jest zgóry uprzedzony o nastawieniu władz w kierunku ochrony dłużnika kosztem wierzyciela, traci zaufanie do wszystkich dłużników generalnie, a więc i do banków, uciekając ze swoimi oszczędnościami do schowków domowych i tworząc tezauryzację, tylokrotnie już okrzyczaną jako największe zło życia gospodarczego wogóle. Kupiec natomiast, który koniecznie potrzebuje kredytu towarowego, musi płacić za towar o 20 do 40% więcej, aniżeli inny zasobniejszy w gotówkę.

Jeszcze nigdy nie było takiej rozpiętości, między ceną towaru na kredyt a ceną towaru za gotówkę, jak obecnie. Opust, znany pod nazwą skonta stanowił różnicę zysku między interesem gotówkowym a interesem kredytowym. Obecnie inkasowanie wierzytelności napotyka na opór niesumiennego dłużnika, sądy zostały zasypane lawiną spraw procesowych, a rząd znalazł wyjście z sytuacji w ten sposób, że dobił wierzyciela, który za dochodzenia swoich pretensji opłacać musi horendalne stawki za czynności sądu i komornika. Że system taki musi czynić spustoszenie na rynku kredytowym, wzbudzając brak zaufania do transakcyj kredytowych, jest rzeczą jasną.

Największym skarbem kupca jest prócz jego fachowych i branżowych zdolności, — jego opinja o wypłacalności, tj. o zdolności dotrzymania umowy. „Punktualność nadewszystko“, stanowi u kupca więcej, aniżeli jego zasobność finansowa. Dziś sam rząd przyczynił się do tego, że zanikło zaufanie do transakcyj kredytowych. Rzeczą zatem organizacyj gospodarczych i opinji publicznej będzie baczyć, aby przyszłe zarządzenia rządu omijały tereny, niebezpieczne dla zaufania wierzyciela w zdolność i chęć dłużnika do spłacenia zaciągniętych zobowiązań.

Walka o powrót zaufania — to nakaz chwili.

Wymiary podatku bez badania ksiąg handlowych.

Wielu podatników założyło w r. 1932 księgi handlowe, które były przez cały rok wzgl. jego część faktycznie prowadzone. W zeznaniach o obrocie za rok 1932 ofiarowali też dowody z tychże ksiąg. Władza wymiarowa dokonała jednak w wielu wypadkach wymiaru z pominięciem ksiąg handlowych, nie przeprowadziwszy uprzednio ich kontroli. Naturalnie (?!), że w wypadkach takich wymiary obrotów wypadły **znacznie wyżej** aniżeli obroty wykazane księgami, a oprócz tego podatnik taki nie korzysta **z ulgowych stawek** podatkowych, przewidzianych tylko dla podatników, prowadzących księgi i którym księgi te jako prawidłowe zostały uznane.

Praktyka taka jest niezgodną i sprzeczną z przepisami ustawy, a w szczególności z ust. 3 i 4 artykułu 76, który wyraźnie stanowi: „Jeżeli na poparcie wykazanego w zeznaniu obrotu płatnik wyraził gotowość przedstawienia ksiąg handlowych wraz z dokumentami i rachunkami, to Władza podatkowa wzgl. komisja szacunkowa, **nie może ustalić obrotu odmiennie**

od zeznania, o ile księgi nie zostały uznane przez komisję za nieprawidłowe lub za nierzetelne. Nieprzyjęcie obrotu, wykazanego w księgach, winno być protokolarnie stwierdzone i uzasadnione. Odpis tego uzasadnienia doręcza się płatnikowi“.

Przyczyną tych niewłaściwości wymiarowych było, iż Urzędy skarbowe **nie były w stanie** — wobec szczupłości skarbowego personalu buchalteryjnego — przeprowadzić rewizyj ksiąg handlowych u wszystkich podatników w stosunkowo krótkim czasie tj. między 15 lutego (data wniesienia zeznań o obrocie) a 15 kwietnia (data rozesłania nakazów płatniczych). „Uproszczono“ sobie więc zadanie w ten sposób, że wszystkim tym płatnikom, u których nie zdołano kontroli ksiąg przeprowadzić, ustalono wymiar na podstawie swobodnego szacunku. Pociąga to za sobą konieczność wnoszenia wielu odwołań, które w przeważającej części zostaną uwzględnione, nb. o ile księgi handlowe dodatkowo skontrolowane, zostaną też jako prawidłowe uznane.

Nie byłoby ostatecznie nieszczęściem, gdyby w terminie późniejszym naprawioną została niesłuszność wymiarowa, gdyby płatnik nie był obowiązany w międzyczasie tj. do ewentualnego tymczasowego ograniczenia egzekucji przez I. instancję a — co gorsza! — przed załatwieniem rekursu przez Komisję Odwoławczą **zapłacić różnicę** między kwotą podatku wymierzonego a wykazanego księgami. Żądanie zapłacenia tej kwoty wzgl. jej egzekwowanie byłoby wysoce niesłuszne, gdyż w wypadku tym Władza skarbowa domagałaby się w obecnym czasie katastrofalnej ciasnoty gotówkowej niesłusznych świadczeń tymczasowych z powodów przewiny, nie leżącej po stronie podatnika.

Podatnicy, których przykrość taka spotkała, **winni w każdym wypadku wnieść przed 15 maja uzasadnione odwołania** i zwrócić się do Przewodniczącego Komisji Szacunkowej z prośbą o tymczasowe ograniczenie kwoty podatkowej do sumy, wykazanej księgami handlowemi. Jesteśmy przekonani, że tak słuszne życzenia zostaną w pełni uwzględnione.

Jawne spółki handlowe w postępowaniu ugodowem wzgl. konkursowem.

(Artykuł dyskusyjny).

Spółka jawna jest osobą fizyczną. Majątek, czyli kapitał spółki handlowej powstaje przez wkładki spólników. Majątek **prywatny** spólników, niewniesiony do wspólnego przedsiębiorstwa, **nie należy do ksiąg handlowych spółki**, mimo, że wedle prawa handlowego, spólnicy solidarnie odpowiadają **osobiście** całym swym majątkiem wobec wierzycieli za zobowiązania spółki. Każdy dług spółki jest zatem równocześnie długiem prywatnym spólników i obciąża ich majątek prywatny. To solidarne poręczenie oznacza zatem, że wierzycielowi przysługuje prawo dochodzić swej pretensji u spółki lub też u poszczególnych spólników, albo też równocześnie u jednej i drugiej strony. Zwykle decyduje się wierzyciel do tego ostatniego sposobu, gdyż wyrok uzyskany przeciwko spółce nie może być egzekwowany na majątkach prywatnych i vice versa.

Spółka jawna korzysta zwykle z dużego kredytu u wierzycieli tylko dzięki temu, że jest **z nieograniczoną** odpowiedzialnością, że zatem spólnicy odpowiadają za wszelkie zobowiązania spółki solidarnie i **całym swym majątkiem.**

Z powyższego wynikałoby zatem, że w razie otwarcia postępowania ugodowego lub konkursowego, należy **do aktywów spółki jawnej wstawić prywatne majątki spólników,** lub też winno się równocześnie otworzyć identyczne postępowanie do majątku spólników.

Tak się jednak nie dzieje, ponieważ w ordynacji ugodowej względnie konkursowej podobny przepis nie istnieje.

Uważam, że brak tego przepisu krzywdzi w wysokim stopniu wierzycieli i chroni **nierzetelnego** dłużnika.

Wierzyciele, nawiązując stosunek handlowy ze spółką jawną i udzielając jej kredytu, liczyli się z majątkiem spólników a nie z wysokością kapitału spółki, który przedstawia tylko drobną część majątku spólników.

Tylko w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością odpowiadają spólnicy do wysokości swych udziałów, natomiast w spółce jawnej odpowiedzialność ich jest nieograniczona i mimo braku wyraźnego przepisu winni wierzyciele dopilnować, aby zestawienie majątkowe spółki jawnej, przedstawione we wniosku na otwarcie postępowania ugodowego względnie konkursowego, zawierało nietylko stan aktywów i pasywów spółki, lecz także pozycje prywatnego majątku spólników. Takie ogólne zestawienie majątkowe może dać obraz, czy proponowana ugoda odpowiada stanowi majątkowemu spółki.

Józef Propper
przysięgły znawca ksiąg.

O obniżkę opłat sądowych.

Memorjał Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców, wystosowany do Izby Przemysłowo - Handlowej w Krakowie.

W ostatnich dniach Ministerstwo Sprawiedliwości zarządziło, by

a) wszelkie pisma Sądu doręczane były wprost pocztą do rąk popierającego wierzyciela. Dotychczas można było w sekretarjatach Sądu odbiór uskutecznić. Oznacza to podrożenie sprawy każdej o 80 groszy;

b) by pisma kierowane do komornika jakoteż wszelkie załączniki do tegoż pisma były zaopatrzone znaczkiem po 50 groszy;

c) by wszelkie już do komornika skierowane pisma i załączniki dodatkowo zaopatrzono znaczkami 50-cio groszowemi.

Jak to obecnie obciąża wierzyciela i dłużnika przytaczamy przykładowo:

1) **Dotychczasowa** wysokość opłat i stempli od skargi wekslowej na 100 zł.

Stempel do wekslowego nakazu zapłaty .	zł.	1.—
stemple do 4 załączników po 50 groszy .	zł.	2.—
stempel do podania o egzekucję . . .	zł.	—.50
opłata za przeprowadzenie egzekucyjnego zajęcia	zł.	2.—
stempel do protokołu	zł.	—.50
razem .	zł.	6.50

2) **Obecna** wysokość opłat i stempli od skargi wekslowej na 100 zł.

Stemple do skargi wekslowej . .	zł.	3.—	
4 załączniki wekslowe po 50 gr. .	zł.	2.—	
3 załączniki doręczeniowe . . .	zł.	2.40	7.40
prośba o nadanie klauzuli . . .	zł.	1.50	
znaczek doręczeniowy	zł.	—.80	2.30
list do komornika o wszczęcie czynności egzekucyjnej . . .	zł.	—.50	—.50
stemple po 50 groszy do **każdego pisma**, załącznika, opłata dla komornika ściśle wedle taksy .		zł.	6.—
od edyktu licytacyjnego najmniej		zł.	2.—
Koszta te wynoszą więc najmniej .		zł.	18.20

Prosimy o łaskawe przedstawienie miarodajnym czynnikom faktu, że tak horendalne podwyższenie kosztów dla spraw niemal że bezspornych — jakim jest normalnie wekslowy nakaz zapłaty — powinny ulec jak najrychlej obniżce. Specjalnie mogą być zwolnione wekslowe nakazy od różnych dodatkowych opłat, jak za załączniki, koszta doręczenia i bardzo wysokie koszta komornika.

* * *

Ponadto zalegają w sądach grodzkich sprawy z powodu niewykonywania manipulacyjnych czynności pisarskich, skutkiem czego strona o ile wniosła skargę o wydanie wekslowego nakazu zapłaty i t. p. a nie dołączyła wygotowań pisemnych, lub nawet adresów czekać musi po kilka miesięcy na załatwienie tych czynności przez kancelarje sądowe. Jeżeli strona mieszka w siedzibie sądu może dzięki osobistej interwencji spowodować szybsze załatwienie lub donieść pisemne wygotowania, w przeciwnym razie, przy wszystkich sprawach, gdzie strona mieszka poza siedzibą sądu stwierdzono bardzo znaczne opóźnienia, które są tem szkodliwsze, że przez wniesienie zarzutów lub sprzeciwu dalsze rozprawy wyznacza się na trzy miesiące naprzód, poczem znowu następuje odroczenie na kilka miesięcy, tak, iż przeciętnie nawet mimo nowej procedury cywilnej sprawy drobne i proste przeciętnie trwają około roku nim dostaną się w stadjum egzekucyjne.

Upraszamy o przedstawienie sprawy wyżej podanej Prezydjum Sądu Apelacyjnego, celem wydania odpowiednich zarządzeń, a w szczególności o uruchomienie liczniejszego pisarskiego oddziału maszynowego przy Sądzie Grodzkim w Krakowie, gdzie zaległości pisarskie dają się specjalnie dotkliwie odczuć, nadto o pomnożenie Sędziów grodzkich wyrokujących w sprawach kupieckich, aby skrócić znacznie czasokres zwłoki, na który specjalnie liczą niesumienni dłużnicy, wyzyskujący przeciążenie Sądu dla uchylenia się od zobowiązań.

Z posiedzenia Wydziału Krakowskiego Stow. Kupców

Protest Stowarzyszenia przeciw prześladowaniu Żydów w Niemczech

Onegdaj odbyte posiedzenie Wydziału Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców poświęcone było w przeważnej części sprawie ustosunkowania się kupiectwa przez Stowarzyszenie reprezentowanego do ostatnich wydarzeń w Niemczech, a w szczególności sprawie zajęcia stanowiska z punktu widzenia naszego handlu. Wszyscy Członkowie Zarządu jednomyślnie uchwalili **przystąpienie do akcji protestacyjno-odwetowej,** do czynnego poparcia „Komitetu Żydowskich Organizacyj Gospodarczych w Krakowie“, udzielono mu do dyspozycji biuro i personal, wyasygnowano pewną sumę pieniężną na pomoc doraźną dla emigrantów z Niemiec, opracowano program organizowania bojkotu importu niemieckiego drogą wskazywania poszczególnym branżom właściwych placówek zakupu w innych krajach zagranicznych, popierania wytwórczości krajowej i t. d. Wreszcie uchwalił Wydział wystosowanie **gorącego protestu** przeciw barbarzyńskim metodom pozbawiania wol-

ności, życia i majątku obywateli tylko z powodu różnicy rasy czy wyznania, przeciw przekreślaniu wszelkich zdobyczy kulturalnych i społecznych, znęcaniu się nad niewinnemi ofiarami bestjalskiego reżimu, opartego na brutalnej sile.

Odnośny protest został przesłany właściwym czynnikom.

Fundusz Pracy.

Praktyczne wskazówki dla pracodawców i pracowników.

1. Składki na rzecz Funduszu Pracy uiszcza się od pensji **brutto**, t. zn. bez potrącenia od **zasadniczej** pensji wszelkich świadczeń, do których obowiązany jest pracownik.

2. Stawka wynosi po 1%, a więc zarówno pracownik jakoteż pracodawca płacą po 1% zasadniczej pensji brutto.

3. Składkę wpłaca się zapomocą czeku P. K. O. na rachunek Funduszu Pracy. Czekiem tym należy wpłacić łączną sumę składek, t. j. całe 2%. (Uwaga: W Krakowie konto Funduszu Pracy ma Nr. 414.160. Czeki te wydaje Kasa Chorych).

4. Prócz tego winien pracodawca co miesiąc względnie po każdorazowej wypłacie pensyj pracowniczych (u pracowników fizycznych przypada to normalnie co tydzień) składać w Kasie Chorych **deklarację**, zawierającą 1) imienne wyszczególnienie pracowników, 2) wysokość przypadających brutto pensyj oraz 3) ostateczną kwotę składek na rzecz Funduszu Pracy.

Uwaga Redakcji! Członkom Krak. Stowarzyszenia Kupców wydaje Sekretarjat w godzinach od 4—7 wiecz. bezpłatnie **czeki** P. K. O. oraz **formularze deklaracyj**.

Kronika.

EKSPORT TOWARÓW DO ANGLJI.

Izba przemysłowo-handlowa w Krakowie zawiadamia zainteresowanych eksporterów tut. okręgu, że od dnia 1-go maja b. r. wymagane są przy przywozie do Anglji świadectwa pochodzenia dla następujących towarów: masło, drób, dziczyzna, oleje naftowe, drzewo półobrobione, dykty, wyroby drzewne i artykuły budowlane.

ZMIANY W TARYFIE CELNEJ.

Ukazało się rozporządzenie ministrów skarbu, przemysłu i handlu oraz rolnictwa, podwyższające cła na goździki, kwiat goździkowy, cynamon, pieprz, imbir, badjan, majeranek, liście bobkowe, ziele angielskie oraz inne przyprawy korzenne, przywożone drogą lądową. Dotychczas cło na te artykuły wynosiło 309.60 zł. od 100 kg. Obecnie przy sprowadzaniu tych towarów drogą lądową cło wynosić będzie 710 zł. przez porty polskie — 510 zł., a za zezwoleniem min. skarbu przez porty polskie 310 złotych.

Ukazał się Nr. 2 **„INFORMATORA“** dla Właścicieli Realności i zawiera między innemi: Ministerstwo Skarbu o wymiarze i poborze podatku od nieruchomości. — Jak zawierać umowy najmu? — Nowe postępowanie w procesach najmowych. — O ulgi w zarządzie przymusowym realności. — Odraczanie i rozkładanie na raty podatków wedle nowej ordynacji skarbowej. — Umorzenie przy zagrożeniu egzystencji. — Postępowanie przy wyłączaniu. — Jedna instancja w procesach najmowych... i t. d.

Adres Redakcji i Adminisracji: Kraków, Plac Szczepański 2.

Układ wierzycieli Banku Handlowego w Łodzi.

Onegdaj odbyło się w Sądzie Okręgowym zebranie wierzycieli upadłego Banku Handlowego w Łodzi. Na zebranie przybyło około 1.500 wierzycieli z całego kraju. W wyniku parogodzinnej dyskusji większością 90 proc. głosów wierzycieli przyjęto układ w sprawie zniesienia upadłości. Układ ten przewiduje pokrycie należności wierzycieli w 60 proc., przyczem należności do 1.000 zł. zapłacone będą gotówką, a ponad 1.000 zł. w 30 proc. gotówką i w 30 proc. w akcjach Banku. Wobec zatwierdzenia układu przez wierzycieli zaaprobowanego uprzednio przez Min. Skarbu. Departament obrotu pieniężnego udzielił zezwolenia na wznowienie czynności Banku, które nastąpić ma 1 maja br.

Udzielanie porad i informacji drogą pisemną.

Ostatnio Redakcja naszego czasopisma zasypywana jest listowemi prośbami o udzielenie szczegółowych porad prawnych i informacyj. Ze względu na trudności administracyjne i postanowienia regulaminowe, takich indywidualnych informacyj udzielać możemy jedynie naszym **stałym prenumeratorom, nie zalegającym z należnością abonamentową**. Na wszelkie pisma, kierowane do nas w sprawach informacyj przez nieprenumeratorów, względnie przez abonentów, zalegających z wpłatą należności abonament. odpowiedzi nie będziemy udzielać. PP. Prenumeratorów upraszamy o dołączanie znaczków pocztowych na odpowiedź.

Administracja „Przeglądu Kupieckiego“.

kwencje, ponieważ tego rodzaju postępowanie należy uznać za wysoce szkodliwe.

Zarazem zarządzam, aby w tych wypadkach, w których upomnienie zostało już doręczone w sposób sprzeczny z przepisami — nie pobierano przewidzianej opłaty za upomnienie“.

Ostry ten okólnik ma jednak głębsze swoje uzasadnienie, gdyż z tytułu wykonawczego dotąd nie wynika czy jest czy nie jest dojrzały do egzekucji, a to zgodnie z art. 14 Prawa Egzekucyjnego.

Poświadczenie wierzyciela, że tytuł jest wykonalny, należy w ten sposób interpretować, iż należy umieścić podstawę prawną — oraz stwierdzić **upływ terminu ustawowego** do dobrowolnej zapłaty z oznaczeniem początku i końca jego. Wówczas uniknie się przedwczesnej egzekucji. I w tym kierunku muszą być „upraszczane tytuły wykonawcze“, jeżeli nie o formę a o treść postępowania egzekucyjnego będzie się dbało.

S. M.

Umowy międzynarodowem o zapobieżeniu podwójnemu opodatkowaniu

W dniu 15 grudnia 1932 roku odnośną ustawą ratyfikowano umowę między Rzecząpospolitą Polską a Austrją o zapobieżeniu podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków bezpośrednich oraz o pomocy prawnej w sprawach danin (Dz. U. R. P. Nr. 2 p. 12 z 1933 r.).

W dniu 15 lutego 1933 roku czterema ustawami ratyfikowano umowy między Rzecząpospolitą a Wolnem Miastem Gdańskiem „w przedmiocie ochrony i pomocy prawnej w dziedzinie podatków“, „w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków bezpośrednich“, „w sprawie uchylenia dwukrotnego opodatkowania w zakresie danin na przypadek śmierci“, oraz „w przedmiocie uchylenia dwukrotnego opodatkowania w zakresie opłat stemplowych od weksli“. (Dz. U. R. P. Nr. 16 p. 104—107).

Umowy powyższe stwarzają dla obywateli obu państw (podmiotów prawa międzynarodowego) określone uprawnienia i obowiązki, które w szczegółach nie są publikowane w Dzienniku Ustaw. Ustawa o ratyfikacji umów nie zawiera dokładniejszych danych co do sposobu uchylenia dwukrotnego opodatkowania i co do pomocy prawnej w dziedzinie podatkowej.

Nikt nieznajomością prawa tłumaczyć się nie może, a umowy międzynarodowe, stanowiące o prawach obywateli nie są publikowane w Dzienniku Ustaw w sposób umożliwiający zapoznanie się z niemi. Doniosłe te umowy powinny być jednak w oficjalnem wydawnictwie ogłoszone.

Wprowadzenie nowych urzędowych blankietów wekslowych.

Minister Skarbu wydał w dniu 14 października 1932 roku rozporządzenie wykonawcze do ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 99. poz. 842 z roku 1932). Rozporządzenie to w § 162 wprowadza nowe urzędowe blankiety wekslowe.

Wdług § 202 wspomnianego rozporządzenia dotychczasowe urzędowe blankiety wekslowe, sporządzone według wzorów, opisanych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dn. 28 maja 1924 r. i z dn. 23 września 1925 r. w § 155 rozporządzenia z dnia 20 listopada 1926 r. oraz w rozporządzeniu z dnia 11 czerwca 1929 r. mogą być używane jedynie **do końca marca 1933 roku.**

Nowe blankiety w szczególności różnią się od wszystkich poprzednich tą cechą, że papier ich zaopatrzony jest w cieniowany znak wodny, zawierający napis „Rzeczpospolita Polska“ i godło państwa.

W drodze wyjątku można używać aż do dalszego zarządzenia tych blankietów wekslowych, które różnią się od opisanych wyżej jedynie tem, że tekst objaśniający nie zawiera wyrazów „wraz z dodatkiem 10 procent“.

Okólnikiem z dnia 3-go kwietnia b. r. L. D. V. 16000/5/33 Ministerstwo Skarbu postanawia:

„W związku z § 202 rws. Ministerstwo Skarbu poleca Izbom Skarbowym i Urzędom Skarbowym i Urzędom Skarbowym (Urzędom Opłat Stemplowych), aby nie kwestjonowały (z powodu uiszczenia opłaty stemplowej w sposób nieprawidłowy) weksli wystawionych na urzędowych blankietach wekslowych, wymienionych w ustępie **pierwszym** powołanego § 202 r. w. s., jeżeli data wystawienia wekslu jest wprawdzie późniejszym, niż 31 marca 1933, ale nie jest późniejsza niż 30 kwietnia 1933 r.

Również nie należy kwestjonować wekslu, wybądź nie wymienia daty wystawienia bądź wymienia stawionego na urzędowym blankiecie wekslowym, wymienionym w ustępie pierwszym § 202 r. w. s., który bądź nie wymienia daty wystawienia bądź wymienia datę późniejszą niż 30 kwietnia 1933 r., jeżeli w jakikolwiek wiarygodny sposób (np. deklaracją podpisaną przez dłużnika, księgami wierzyciela) udowodniono, iż weksel został podpisany przed dniem 1-go maja 1933 r., wyjaśnienie zawarte w poprzedniem

zdaniu dotyczy w szczególności weksla, który został złożony wierzycielowi przed dniem 1 maja 1933 r., w dniu złożenia nie zawierał daty wystawienia i dopiero później — na mocy prawa, które w danym wypadku służyło wierzycielowi (art. 2, ustęp ostatni, prawa wekslowego Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 926 z 1924 r.) został zaopatrzony w datę wystawienia“.

Z powyższego wynika, że od dnia 1 maja 1933 roku począwszy mogą być używane jedynie blankiety wekslowe nowego wzoru.

Dla oceny momentu użycia blankietu miarodajną jest data wystawienia weksla, jednak jeśli chodzi o weksle wydane in blanco, bez daty wystawienia, to, jak wynika z powołanego okólnika z 3 kwietnia bież. roku miarodajną jest data wręczenia weksla in blanco.

W ciągu miesiąca kwietnia bież. roku blankiety wekslowe dawnych wzorów mogą być zamienione na blankiety nowego wzoru w urzędach opłat stemplowych, względnie w urzędach skarbowych.

Należy mieć na uwadze, że użycie blankietów niewłaściwych jest równoznaczne z nieuiszczeniem opłaty od weksla, co pociąga za sobą karę w formie podwyżki stemplowej w wysokości 25-krotnej wartości nieuiszczonej opłaty stemplowej.

Organizacja ubezpieczeń społecznych.

Przewidziana w ostatecznym tekście ustawy organizacja ubezpieczeń społecznych przedstawiać się będzie następująco:

Ustanowiono cztery odrębne zakłady, mianowicie: 1) Zakład ubezpieczenia chorobowego, który zastąpi dotychczasowy Związek Kas Chorych, 2) Zakład ubezpieczenia pracowników umysłowych, który skupi w sobie działalność dotychczas istniejących czterech zakładów tego rodzaju, 3) Zakład ubezpieczenia od wypadków, który przejmie czynność zakładu ubezpieczenia od wypadków we Lwowie oraz ubezpieczalni krajowych w Poznaniu i Król. Hucie, 4) Zakład ubezpieczenia emerytalnego robotników, który przeprowadzać będzie nowo-wprowadzone ubezpieczenie inwalidzko-starcze i przejmie ten rodzaj ubezpieczeń w woj. poznańskiem i pomorskiem.

Nad temi czterema zakładami utworzona będzie nadbudowa organizacyjna pod nazwą **Izby Ubezpieczeń Społecznych** — o zadaniach, zbliżonych do zadań obecnie działającego Związku zakładów ubezpieczeń pracowników umysłowych. Organami zaś, które przeprowadzać będą techniczne czynności, związane ze wszystkiemi rodzajami ubezpieczeń, będą ubezpieczalnie społeczne, rozrzucone po całym terenie Rzeczypospolitej według zarządzeń ministra opieki społecznej. Ubezpieczalnie te jednocześnie prowadzić będą czynności dotychczasowych Kas Chorych.

Czynności ubezpieczenia chorobowego połączone będą z czynnościami zbierania funduszów na wszystkie rodzaje ubezpieczeń. W ten sposób osiągnie się niewątpliwie pożądane, zarówno dla ubezpieczalni, jak i dla ubezpieczonych, uproszczenie formalności. Z drugiej jednak strony liczyć się należy, że system ten stwarza pewne niebezpieczeństwo dla funduszów ubezpieczeń długoterminowych. Mogą być one wydatkowane niezgodnie ze swem przeznaczeniem przez ubezpieczenie chorobowe, które z natury swej i więcej jeszcze z dotychczasowej tradycji nie zna granic w wydatkach. Sądzić jednak należy, iż odpowiednie zarządzenia wykonawcze i czujność władz nadzorczych w dostatecznym stopniu niebezpieczeństwo to usuną.

Spadek obrotów w 1932 r.

Jak stwierdziła przeprowadzona przez Stowarzyszenie Kupców Polskich ankieta o spadku handlowym w 1932 r. w porównaniu do 1913 r., to te ostatnie wykazały znaczny spadek w następujących branżach: spożywczej 20—25%, papierniczej — 25%, włókienniczej — 35%, konfekcyjno-galanteryjnej — 30—35%, trykotażowej 35%, kapeluszniczej — 20%, futrzanej — 35—40%, niciano-norymberskiej — 20%, meblowej — 50%, obuwianej 34%, nożowniczej — 25%, maszyn biurowych — 60%, przyrządów optycznych — 20%, platerów i srebra 32—35%, naczyń kuchennych 30—35%, gramofonów — 27%, fortepianów 40—50%, aparatów radjowych — 30%, artykułów elektrotechnicznych — 30%, wyrobów gumowych — 25%, artykułów fotograficznych 35—40%, perfum 20—25%, żelaza i metali 40%, artykułów technicznych — 69%, budowlanych 53%, drzewa — 30%, samochodów — 65—75% i części samochodowych — 29%.

Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter.
Redaktor odpow. Samuel Kurzman.
Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12